

La veu de l'APA

L'altre dia vaig assistir a la xerrada-col·loqui organitzada per l'AMPA de l'IES Llagostera, a càrrec del Dr. Josep Cornellà i Canals. Parlava sobre "Risc i protecció de l'adolescent". Comentava que tenim la tendència a pensar que abans, en la nostra adolescència i la dels nostres pares, no passaven aquestes coses que patim ara els pares amb els nostres fills (sortides de cap de setmana, alcohol, drogues, perill a les carreteres, racisme, ...). Però també succeïen en un altre nivell o escala. La vida de l'home passa per diverses etapes: infància, adolescència i adult. Deixeu-me que parli sobre l'infància.

Una bona formació durant la infància, primera etapa de la nostra vida, comportarà una bona base perquè durant l'adolescència (cada vegada més llarga) pugui superar els riscos que comporta l'etapa d'aprenentatge per formar-se i arribar a adults. Els riscos hi són, tothom els coneix, però amb una bona protecció, podrem sortir vencedors de no patir males conseqüències. L'educació infantil es comença a casa.

L'escola ajuda en aquest aprenentatge. Per això ha d'existir una bona **cohesió familiar**. El nen ha de conèixer i reconèixer qui són els seus pares i quina educació li estan donant. No n'hi ha prou que l'escola educi els nostres fills, sinó que ha de ser una cosa de tots. També ha d'haver-hi un criteri. No pot haver-hi contradiccions (pare, mare, escola, ...). Moltes vegades ens queixem de la manca de convivència i civisme. L'any passat es va treballar sobre la convivència, aquest curs s'ha treballat el civisme.

De què servirà si no hi ha continuïtat de bon civisme i convivència a l'escola, a casa i al carrer. Durant la infància s'han de marcar uns límits. Ha d'haver-hi un ordre i una disciplina, un horari, pel bon funcionament. El nen està receptiu a aquestes ordres i tan els professors com els pares han d'anar a una. Hem de parlar amb el nostre fill, comentar la seva vida diària; com li va? què el preocupa? com podem ajudar-lo? Hem de tenir un moment i parlar amb ell com si fos una persona gran, podem comentar una notícia de la televisió o del diari. Moltes vegades ells ho escolten i no ho entenen, nosaltres hem de ser capaços d'explicar-ho de forma més comprensible.

S'acosta la fi del curs 2001-02. Això no vol dir que finalitzi l'educació del nostre fill. La formació no té vacances. Ara arriba l'època de cursoll, casals d'estiu, tallers diversos, ... Tots molt correctes per continuar omplint les hores d'aprendre i de jugar. Jugar sol o amb altres amics. Sobretot jugar aprenent alguna cosa.

Vaig llegir un dia que el nen perfecte era qui "inventava jocs o històries amb qualsevol cosa (un pal pot ser una espasa; un capsa de cartró, un vaixell pirata; i un llençol, la vela). Jugava i es creia la història. Tenia imaginació en el joc i utilitzava el joc onomatopèic."

Recordem que una bona formació durant la infància serà una bona base per construir una casa forta per aguantar els riscos que trobarem durant l'adolescència.

Per acabar, l'APA vol acomidar-se de tots desitjant-vos un bon estiu.

Joan Saurí Masgrau
President - Junta de l'APA